

Sall-Attrup Opdrætterforening, der skal gælde som et Forsvar for Opdrætterforeningerne, men som i Virkeligheden er et fortrinligt Forsvar for Kvægavlsforeningerne, idet nemlig det udmærkede Resultat, som jeg erkender, man er naaet frem til i Sall-Attrup derovre i Jylland, har man netop opnaaet gennem en Kvægavlsforening. Det er kun 2 $\frac{1}{4}$ Aar siden, den nuværende Opdrætterforening derovre er bleven oprettet, dens Love, som ere vedhæftede som Underbilag til Bilag B. i Betænkningen, ere daterede den 12te Oktober 1899. Der kan derfor ikke være Tale om i nogen særlig Grad at kunne se Frugter af denne Forenings Virksomhed. Derimod ligge Frugterne af Arbejdet i Kvægavlsforeningen derovre klart for Dagen. De Mænd, der ere Medlemmer af nævnte Opdrætterforening, ere ogsaa Medlemmer af Frijsenborg-Faurskov Birks Landboforening. Det er Mænd, jeg har nøje Kendskab til, og som fortjene at regnes med til Jyllands dygtigste Opdrættere. Det er altsaa bevist paa dette Sted, at man ved Arbejdet gennem Kvægavlsforeningerne kunde naa et udmærket Resultat. Jeg anser det for uheldigt, at Regeringen og Rigsdagen give Anvisning paa at pille nogle af de fremmeligste og dygtigste Opdrættere ud for at danne Foreninger for sig. Vil man selv gøre dette ved at skærpe Kontrollen ved de tilstedeværende Kvægavlsforeninger og stille større Fordringer til Dyrenes Godhed, kan man ikke forhindre dem deri, og jeg mener ogsaa, at det vilde være højst urigtigt at søge at forhindre dem deri. Naar Handedyrene i Kvægavlsforeningerne ere lige saa gode som i de paatænkte Avlsforeninger, kunne de Mænd, der have udmærkede Hundyr, naa akkurat lige saa langt frem gennem Kvægavlsforeningerne som gennem de paatænkte Avlsforeninger. Min Mening er, at hvad enten det gælder Arbejdet for at tilvejebringe fortrinlige Husdyr i stort Tal, eller det gælder Arbejdet for at tilvejebringe ypperligt dyrkede Huslodder i stort Tal, gælder det om, at man kan faa Tag i de mange. Spidserne kunne naa lige langt frem, og Arbejdets Frugter faa en langt større Udstrækning. Hesteopdrætningsanstalter anser jeg for at være endnu mere skadelige end de særlige Avlsforeninger for Kvæg. Af disse Grunde vil jeg følge Mindretallet paa de nævnte Punkter og altsaa anbefale Tinget at støtte Mindretallet i de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet i den Retning.

Derimod kan jeg ikke være enig med

Mindretallet i, at Staten kun skal yde $\frac{2}{3}$ til Avlscentrerne eller som man nu vil kalde det „Konkurrence mellem hele Kvæghold“. Jeg ser saaledes paa det, at jeg mener, det er rigtigt, som Flertallet foreslaar, at Staten skal yde $\frac{3}{4}$ til denne Sag. I det store og hele er jeg enig med den højtærede Minister i, at de Beløb, der ydes til Hesteavlens Fremme her i Landet, ere store i Sammenligning med det, der ydes til vore øvrige Husdyr. De Penge, der komme hjem fra Udlandet for Smør, Flæsk, Kød og Æg, veje ganske anderledes i danske Borgeres Lommer end de Penge, der komme hjem for Heste, trods det betydelige Arbejde, der i en Række af Aar er gjort ogsaa for Hesteavlens Fremme her i Landet, og hvis man vil drage en Sammenligning mellem Værdien af den Hestekraft, der benyttes her i Landet, og Værdien af Smør, Kød, Æg og Flæsk, der forbruges her i Landet, behøver man ikke at staa med en Landbrugseksamen for at kunne skønne, at Værdien af den Hestekraft, der benyttes her i Landet, og som ganske vist ikke er lille, falder betydelig igennem ved en saadan Sammenligning.

Naar jeg før sagde danske „Borgeres“ Lommer og ikke danske „Landbrugeres“ Lommer, var det, fordi jeg mener, det er en Misforstaaelse, naar man antager, at de store Beløb, som komme herhjem, alene komme danske Landbrugere til gode. Dersom disse Beløb bleve reducerede til Halydelen, vilde det ganske sikkert blive mørke Tider ogsaa for dem, der bo i Byerne. Professor Falbe Hansen har Ret i, hvad han allerede i 1884 sagde i et Foredrag i Nationaløkonomisk Forening i Kjøbenhavn, nemlig, at det er den store Virksomhed ude paa Landet, der hidtil har holdt Købstæderne oppe, og dersom denne Virksomhed skulde blive betydelig indskrænket, kunde der let indtræde strenge Tider for Byerne. Han kunde ganske rolig have skærpet Udtrykket betydeligt og sagt, at der vilde *aldeles sikkert* blive strenge Tider for Byerne. Derfor vil jeg anbefale Tinget at se med Velvillie paa de Beløb, der ydes af Statskassen til dette for Landets Borgere overordentlig vigtige Erhverv. Jeg ser nok, at der i „Social-Demokraten“ eller „Demokraten“, som ligger i Læsestuen, drives Løjer med det, der skal gøres for Kvæget i Danmark, men det er jo ikke for Kvægets Skyld, man vil gøre det. Man gør det for Landets Borgeres Skyld og ikke mindst for Arbejdernes Skyld. Det er efter min Mening kun smaa Beløb, der ydes af Statskassen til Landbrugets Fremme